

gende til Assens Byraad om Moderation i Havnepengene af det Gods, der oplægges i Dampskibspakhuset for at affendes med det næste Dampskib, altsaa om et Forhold, der maa siges at have Interesse for mange af Byens Borgere og navnlig for de Handlende. Dette Andragende er, efter hvad der er mig meddelt, saavel mundtligt som skriftligt, aldrig nogen Sinde blevet forelagt Assens Byraad. I Begyndelsen af August Maaned f. A., altsaa nu for ca. 1 $\frac{1}{4}$ Aar siden, indgav en Toldembedsmand i Assens et Andragende til Assens Byraad, angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt Tagpaan, der udløses i Assens Havn, skulle taxeres som Lømmen eller Træ. Det nævnte Andragende er heller ingen Sinde blevet forelagt for Assens Byraad, det ligger endnu hos Borgmesteren. For ca. 1 $\frac{1}{2}$ Aar siden tillod jeg mig at indgive et Andragende til Assens Byraad. Som Udgiver af et Dagblad i Assens ønskede jeg nemlig Byraadets Tilladelse til, at de kommunale Betjendtgjørelser, der bleve tilfillede et andet Blad, ogsaa maatte tilfillede det af mig udgivne Blad, der har flere Læsere end det andet i Assens udgivne Blad. Dette Andragende henlaa hos Borgmesteren i 3 Maaned, uden at jeg hørte Noget derom hverken fra ham selv eller om, at Byraadet havde behandlet det. Jeg henvendte mig da paa Borgmesterkontoret, og efter at jeg 2 Gange havde været der, lykkedes det mig endelig at faa Audiens hos Hs. Høvelbaarenhed; men jeg blev meget unadig afvist med den Bemærkning, at det var en Sag, der vedkom ham og ingen Andre. Jeg tillod mig da at sende en Meddelelse til den høitærede Indenrigsminister angaaende det Spørgsmaal, hvorvidt en Borgmester har Ret til saadan uden Videre at unddrage sig fra at afgive til Byraadet de Andragender, han modtager; men den høitærede Indenrigsminister varede mig, at det Forhold ønskede han ikke at blande sig ind i. Jeg veed for Resten ikke, hvor man skal gaa hen i saadanne Sager, naar man ikke skal gaa til den høitærede Indenrigsminister, da det jo er ham, der alene har Afgjørelsen i alle disse Spørgsmaal. Jeg veed ikke rettere, end at Borgmestre som saadanne fortere under Indenrigsministeren, og kun under ham. Naar Borgerne i saadanne Tilfælde ikke skulle gaa derhen, have de ingen Steder at gaa, saa skulle vi Alle finde os i, hvad en Borgmester i saa Henseende vil unde os af Naade og Barmhertighed. Men da denne Forespørgsel for nogen Tid siden blev anmeldt her i Folkethinget, opdagede jeg til min glædelige Overraskelse, at efter at mit Andragende havde henligget hos Borgmesteren i Assens Land-

sgn i ca. 1 $\frac{1}{2}$ Aar, har han nu endelig for godt en Uge siden vist mig den Opmærksomhed at sætte det paa Dagsordenen, og det kan jeg jo ikke Andet end være meget taknemmelig for; men jeg vil dog henstille til Ministeren, om han finder det passende, at en Borgmester saaledes lader et Andragende henligge hos sig i ca. 1 $\frac{1}{2}$ Aar, førend han finder det passende at forelægge det for Byraadet. Og til yderligere Vidnesbyrd om, paa hvilken underlig Maade Borgmester Lindberg i Assens tror sig berettiget til at optræde, skal jeg oplyse den høitærede Indenrigsminister om, at da dette Andragende i det sidst afholdte Byraadsmøde i Assens kom for, foreslog Borgmesteren, at dette af mig indgivne Andragende skulde behandles for „lukkede Døre“, og det var jo meget hensynsfuldt mod mig. Han ønskede formentlig ikke, at der skulde siges Noget som helst offentligt, der kunde være generende for mig eller mit Blad; men da der i Byraadet var forskellige Meninger angaaende dette Spørgsmaal, idet nogle Medlemmer ønskede Sagen drøftet offentligt, da der var forskellige Forhold i Forbindelse med denne Sag, som det kunde have særlig Interesse at faae drøftede i et offentligt Møde, satte Borgmesteren sit Forslag om at forhandle Sagen for lukkede Døre under Afstemning, og Afstemningens Resultat var, at 5 Medlemmer stemte imod at behandle Sagen for lukkede Døre, medens 5 andre, deriblandt Borgmesteren, stemte for det af Borgmesteren stillede Forslag. Derefter siger Borgmesteren: Ja, der staar 5 Stemmer imod 5; men da jeg selv hører blandt de 5, der have stemt for Behandling af Sagen for lukkede Døre, saa gjør min Stemme Udslaget, og det fik saa Lov at gjælde. Saa lukkede man Dørene og behandlede Sagen. Jeg har intet Svar faaet endnu fra Byraadet, fjøndt der er hengaaet noget over en Uge, jeg veed ikke, om jeg nogenstunde faar Svar, i hvert Fald er Expeditionen langsom derovre; men jeg skal dog tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at den Fremgangsmaade, Borgmesteren her har benyttet, er fuldstændig Lovstridig; den er forbudt i Kommunallovens § 11, hvor det udtrykkelig hedder: „Byraadet kan tage gyldig Beslutning, naar foruden Borgmesteren mindst Halvdelen af dets Medlemmer er til Stede. Alle Beslutninger tages efter Stemmeflerhed. Falder der ved en Afstemning lige mange Stemmer for og imod, er Afstemningsspunktet forkastet. I Tilfælde af Stemmeligbed ved Valg gjør Lodtrækning Udslaget“. Den ærede Minister vil se, at man i Assens har en Borgmester, der leder By-